

عنوان مقاله:

بررسی شیمی آمفیبول و کلینوپیروکسن در توده های آذرین قلیایی بزقوش، کلیبر و رزگاه، شمال غرب ایران

محل انتشار:

مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، دوره 22، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

ناصر اشرفی - دانشگاه پیام نور

احمد جهانگیری - دانشگاه تبریز

نوریکو هسب - دانشگاه کانازاوا

خلاصه مقاله:

فوئیدسینیت های بزقوش، کلیبر و رزگاه در شمال غرب ایران و در استان آذربایجان شرقی واقع شده اند. این بررسی به شیمی کانی های آمفیبول و کلینوپیروکسن توده های یاد شده در ارتباط با محیط زمین ساختی، ویژگی ماگمای سازنده و جانشینی های عنصری می پردازد. ترکیب شیمیایی آمفیبول ها از منیزیهستینگزیت تا فروپارگازیت متغیر است. همچنین این بررسی نشان می دهد که آمفیبول های کلیبر نسبت به بزقوش از لحاظ $Ca+IVAl$ غنی بوده و جانشینی $CaIVAl=SiNa$ بین آن ها مهم بوده است. کلینوپیروکسن ها از نوع دیوپسید بوده و با توجه به نسبت های اتمی Wo ، En و Fs تغییرات در ترکیب اعضای نهایی غالباً شامل تبادل En و Fs است. همچنین جانشینی $M_2CaM_1(Fe^{2+}, Mg) = M_2NaM_1Fe^{3+}$ تا اندازه ای بین کلینوپیروکسن ها مهم بوده است. ترکیب آمفیبول ها و کلینوپیروکسن ها بیانگر جدایی آنها از یک ماگمای میاسکیتی وابسته به قوس های آتشفشانی در فشارهای نسبتاً پایین است. ترموبارومتري آمفیبول ها بر اساس مقدار Al و Ti ، فشارهای 6 ± 1 و 7 ± 1 کیلو بار به ترتیب برای توده های بزقوش و کلیبر و دمای 900 ± 100 درجه ی سانتیگراد را نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

،pargasite, diopside, hastingsite, nepheline syenite, Kaleybar, Bozqush, Razgah

پارگازیت؛ دیوپسید؛ هستینگزیت؛ نفلین سینیت؛ کلیبر؛ بزقوش؛ رزگاه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1717968>

